

ဇာတုကင်းလွတ်၊ အော်ဂဲနစ်၊ သဘာဝ ကျန်းမာစေသောသီးပင်စားပင်များ

မင်းဝင်းထိန် (B.Ag)

ရည်ရွယ်ချက်

မိမိသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီးဌာနမှာ (၁၈) နှစ်တာကာလ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် ဌာနမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ရတယ်။ တစ်ဖက်က ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက နှလုံးအားနည်းနေလို့ ကျန်းမာရေးပြဿနာများ သလို တစ်ဖက်ကလည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်ကာ ဆန်စပါးသုတေသနစိုက်ကွင်း၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ကွင်း၊ ပိုးမွှားရောဂါ ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများမှ ဓာတုပိုးသတ်ဆေးရုံ၊ နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးများကြောင့် လည်း ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ မှု ခံစားလာခဲ့ရပါသည်။ ။

မိမိဆေးပင်စင်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူလိုက်ရပြီး ၁၉၉၇ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြစ်သော သစ်ခွပန်း စိုက်ပျိုးခြင်းလုပ်ငန်းကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတစ်ခုအနေဖြင့် လုပ်ကိုင်ရင်း “အခြေခံ သစ်ခွ စိုက်ပျိုးနည်း”၊ “ဒင်ဒရိုဗီယမ်”၊ “ကက်တလီယာ”၊ “လိပ်ပြာသစ်ခွ”၊ “နွယ်တက်သစ်ခွ”၊ “ဆေးဖက်ဝင်သစ်ခွ”၊ “စပါးအခြေခံ မြေဩဇာ” အစရှိသည် ဖြင့် စိုက်ပျိုးရေးပညာပေးစာပေများကို အစဉ်တစိုက် ရေးသားခဲ့ရာ (၁၉) အုပ်မြောက်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ။

လက်ရှိခေတ်ကာလမှာ စာပေဗဟု သုတ လေ့လာဖတ်မှတ်တဲ့ အလေ့အထဟာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းတဲ့ ရသစာပေဝတ္ထုများ ပင်လျှင် ဖတ်သူရှားပါးနေတဲ့ အချိန်မှာ စာရေးသူတို့ စိုက်ပျိုးရေးပညာပေးစာပေ

ဆိုတာက တစ်ခါလာလည်း သီးနှံအမျိုးအစားခွဲမယ်၊ စိုက်သင့်တဲ့ ရေမြေ၊ ရာသီဥတု၊ ပြုစုစိုက်ပျိုးပုံ၊ ပိုးမွှားရောဂါ ကာကွယ်ပုံတွေက အပ်ကြောင်းထပ်နေတော့ကာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်မရှိလို့ ဖတ်မှတ်သူ အလွန်ရှားပါတယ်။ ဒါကြောင့် မို့ စာရေးသူရဲ့ ရေးဟန်က စိုက်ပျိုးတာ အပြင် သီးနှံတစ်ခုချင်းရဲ့ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ၊ အာဟာရဆိုင်ရာကအစ ဗဟု သုတစုံလင်စွာ ရရှိပြီး အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်မည့် နည်းလမ်းတွေကိုပါ ထည့်သွင်းရေးသားနေရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

သို့သော် မိမိ၏ ရေးသားချက်များ သည် စာရှုသူများ အကျိုးရှိမည့် အကြောင်းအရာ အနှစ်ချုပ် လိုရင်းတိုရှင်းများ သာ ဖြစ်ပါသည် ။ စာမျက်နှာခပ်များများ ၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် အလှအပဓာတ်ပုံပင် မကျန်ရလေအောင် ဝေဝေဆာဆာ၊ စာအုပ်အခန့်ချုပ်နှင့် ဆိုလျှင် စာရေးသူအတွက် စာပေဆုပင် မှန်းဆကြည့်နိုင်သော်လည်း စာရှုသူအတွက် ငွေပိုကုန်ပြီး စာလေးနေမည်စိုးသဖြင့် တိုတိုတုတ်တုတ် ရေးသားလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

ယခု အုပ်ရေ (၂၀) မြောက်မှာ တော့ စာရေးသူ ရေးသားခဲ့ပြီး သီးနှံစိုက်ပျိုးရေး စာအုပ်များ စွာထဲမှာ မှ ကျန်းမာရေးအကျိုးကျေးဇူးဆိုင်ရာ ပါဝင်နေတာကို စုစည်းပြီးတော့ “ဓာတုကင်းလွတ်၊ အော်ဂဲနစ်၊ သဘာဝ” “ကျန်းမာသော သီးပင်စားပင်များ ” ဆိုပြီး သီခြားထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းအားဖြင့် စာရှုသူများ အနေဖြင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဗဟု သုတများ ပိုမိုရရှိကာ ကျန်းမာစေသည့် နည်းလမ်းများ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များကို ကိုယ်တိုင်သတိရှိလာကြစေရန် ရည်ရွယ်ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

အားလုံးကိုယ်စီ ကျန်းမာရွှင်လန်း စိတ်ချမ်းမြေ့ကြပါစေ

မင်းဝင်းထိန်(B.Ag)

မြန်မာ့စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း (ငြိမ်း)

*

ဓာတုကင်းလွတ်၊ အော်ဂဲနစ်၊ သဘာဝ

ယခုအခါမှာ လူတို့ သည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ်သီးဝလံ၊ သီးနှံအစားအစာများ အပေါ်မှာ ဓာတုကင်းလွတ်၊ အော်ဂဲနစ်၊ သဘာဝ အစရှိသည် ဖြင့် ပြောဆိုကြကာ ၎င်းအစားအစာများကိုသာ စားသောက်လိုစိတ် ရှိနေကြတာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

(က) ဓာတုကင်းလွတ်

အမှန်တကယ်အားဖြင့် လူနေမှုဘဝမှာ နေ့စဉ်လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေရတာတွေ နေထိုင်ထိတွေ့ ကိုင်တွယ်နေရတာတွေ စားသောက်နေတဲ့ စားစရာတွေအားလုံးက ဓာတ်သဘောတွေဖြစ်ပါတယ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ရှိတဲ့ သက်ရှိသက်မဲ့လောက ဓာတ်ကြီးအားလုံးကို ပထဝီ မြေဓာတ်၊ အာပေါ ရေဓာတ်၊ ဝါယော လေဓာတ်၊ တေဇော အပူအအေးစတဲ့ ဓာတ်ကြီးလေးပါးနဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားတာပါ။ ဒါကို ဓာတုဗေဒဘာသာစကားနဲ့ ပြောလာရင် အက်တမ် သို့မဟုတ် မော်လီကျူး ဖွဲ့စည်းမှုပါရှိပြီးတော့ ဓာတုဒြပ်စင် သို့မဟုတ် ဒြပ်စင်အချင်းချင်း ပေါင်းစည်းထားတဲ့ ဒြပ်ပေါင်းနဲ့ မလွတ်ကင်းပါဘူး။

ဥပမာ လူတွေသောက်သုံးနေကြတဲ့ အီသိုင်းအယ်လကိုဟော အရက်ဖြစ်စေတဲ့ အော်ဂဲနစ် ဒြပ်ပေါင်းရဲ့ ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံက (C) နဲ့ (H) ရောနှောပုံစံဖြစ်တဲ့ $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$ ဖြစ်ပြီး အိမ်သုံးဆား အင်အော်ဂဲနစ်ဒြပ်ပေါင်းရဲ့ ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံက NaCl ဖြစ်ကာ ဆိုဒီယမ် (Na) နဲ့ ကလိုရင်း (Cl

၁) ဒြပ်စင် (၂)ခု ရောနှောပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ (၂)မျိုးစလုံး က အနည်းငယ်သာ သုံးစွဲသင့်တဲ့ တန်ဆေးလွန်ဘေးဖြစ်တယ်ဆိုတာ လူတိုင်းလက်ခံထားကြပါတယ်။

ယခု “ဓာတုကင်းလွတ်” လို့ ဆိုလိုက်တဲ့ အသုံးအနှုန်းကတော့ ဟင်း သီးဟင်းရွက် သစ်သီးဝလံ သီးနှံတွေကို လူတို့ စားသုံးသော အချိန်အခါ မှာ အသုံးပြုထားသော ဓာတုပိုးသတ်ဆေး၊ မှိုသတ်ဆေးများ ဓာတ်ကြွင်းအာနိသင် လုံးဝမရှိတော့ဘဲ ဓာတုဓာတ်ကြွင်း လုံးဝကင်းစင်နေတာကိုပြောတာ သို့မဟုတ် သီးနှံပင်ကို စတင်ပျိုးထောင် မြေယာပြုပြင်စိုက်ပျိုးစဉ်ကတည်းက ဓာတုပိုးသတ်ဆေး၊ မှိုသတ်ဆေး လုံးဝအသုံးမပြုခဲ့တဲ့ အတွက် ဓာတုကင်းလွတ်စေတာဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် (၂)မျိုး သတ်မှတ်လို့ ရနေပါတယ်။

ဥပမာအနေနဲ့ ပြောရရင် ငှက်ပျောအိုင်ထွက်ပေါ်ခြင်း ပြီးဆုံးချိန်မှ လှေးပိုးအစရှိတဲ့ စုပ်စားပိုးနဲ့ စက်ပျောက်ရောဂါ မဝင်အောင် ပိုးသတ်ဆေးနဲ့ မှို သတ်ဆေး ကြိုတင်ပတ်ဖျန်းပြီး အသီးခိုင်ကို အိတ်စွပ်လိုက်ကြတယ်။ နောက် (၃) လ ကြာသောအချိန် အသီးခိုင် ခုတ်သိမ်းသောအခါမှာ တော့ ဓာတုဓာတ်ကြွင်း အာနိသင် လုံးဝကင်းစင်သွားပြီဖြစ်တဲ့ အတွက် “ဓာတုကင်းလွတ်” လို့ ခေါ်ဆိုနိုင်သလို ငှက်ပျောစိုက်ပျိုးစဉ်ကတည်းက မည်သည့် ဓာတုပိုးသတ်ဆေးကိုမျှ အသုံးမပြုဘဲ သဘာဝအတိုင်းသာ သီးပွင့်စေတာကိုလည်း “ဓာတုကင်းလွတ်” လို့ ပြောဆိုနိုင်ပါတယ်။

သို့သော် မိမိတို့ အနေနဲ့ သီးနှံများ ဓာတုကင်းလွတ်ရုံနဲ့ အစားအစာကို လုံခြုံစိတ်ချစွာ စားသုံးကြရပြီလား။ အန္တရာယ်ရှိနိုင်သော ဓာတုပစ္စည်းများ ဖြင့် ပြုပြင်ထားသည့် အစားအစာများ စားသုံးနေတာကိုကော

သတိထားမိရဲ့ လား။ စာရေးသူ ၂၀၁၂ ခုနှစ်က “အန္တရာယ်များ သတိ ကျန်းမာစွာနေထိုင်ခြင်း” ဆိုတဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ အောက်ပါအတိုင်း သတိ ပေးထားတာကို ပြန်လည်ကောက်နုတ်ကာ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဓာတုပစ္စည်းအန္တရာယ် ရှောင်ရှားနည်းများ

လူနေမှုနှင့် နေ့စဉ်လုပ်ငန်းခွင်မှာ ဓာတုပစ္စည်းကြောင့် အန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်မှုကို ရှောင်ရှားဖို့ ဆိုရင်တော့ မိမိတစ်ဦးတစ်ယောက်ထဲအနေနဲ့ ရှောင်ရှားဖို့ ရာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘဲ လူတိုင်းမှာ ကောင်းမွန်တဲ့ အသိတရားဆိုတာ ရှိကြဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓတရားတော်မှာ “မကောင်းမှုကို ရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊ စိတ်ကိုဖြူအောင်ထား” လို့ ဆိုပြီး၊ လူတိုင်း စိတ်ထားမဖြူစင်နိုင်ကြဘဲ မိမိရဲ့ အတ္တအကျိုးအတွက် လူအများကို ထိခိုက်နစ်နာအောင် မသိဘဲနဲ့ လည်း လုပ်တတ်ကြပါတယ်။ သိသိကြီးနဲ့ လည်း လုပ်တတ်ကြပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စာရေးသူရဲ့ အမြင် (၂)မျိုးရှိပါတယ်။

နံပါတ်(၁) အချက်က အကြောင်းအကျိုး၊ အကောင်းအဆိုး သင်ကြားပေးတဲ့ ဘာသာတရား၊ မိဘဆရာသမားကောင်းအပြင် အခြေခံပညာလောက်မှ မရှိရင် ယေဘုယျအားဖြင့် ဆင်ခြင်တုံတရားနည်းပါးတတ်ကြပါတယ်။ စာမဖတ်တတ်သူ ဆိုရင်တော့ ဘာကိုဘယ်လို ရှောင်ရမယ်၊ လုပ်သင့်သလား၊ မလုပ်သင့်ဘူးလား၊ ဘာမှ မသိတော့ အန္တရာယ်ရှိတာကို သိလည်း မသိဘူး၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း မရှောင်ဘူး၊ ပိုဆိုးပြီပေါ့။

“ဘာဖြစ်လို့ ဘာမှ မသိကြတာလဲ” ဆိုတော့ စာမတတ်လို့ ပေါ့။ ဒီလိုလူမျိုးက ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်ရဲ့ အဆုံးအမအောက်မှာ ဆိုရင် လူသူတော်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်ပြီးတော့ လူမိုက်တွေနဲ့ သာ ပူးပေါင်းမိသွားရ

င် ဆင်ခြင်တုံတရားမရှိတဲ့ လူမိုက်ကြီး ဖြစ်သွားတာပါပဲ။ အရာရာမှာ ယုံလွယ်တတ်ပြီးတော့ လိမ်လည်လှည့်ဖျားခြင်း ခံရတတ်ပါတယ်။

သူတို့ တစ်တွေက အသိဉာဏ်မပွင့်လင်းကြပေမယ့် မဟုတ်တာလုပ် တဲ့ နေရာ ဆိုးဝါးတဲ့ အတုမြင်အတတ်သင်တာတော့ ရှိကြတယ်။ ဥပမာ တစ်ခုအနေနဲ့ ချောင်းမြောင်းတွေမှာ ငါးဖမ်းချင်ရင် ပိုးသတ်ဆေး လော င်းထည့်ပြီး ပေါ်လာတဲ့ ငါးတွေကို သယ်ယူပြီး ရောင်းလည်း ရောင်းတ ယ်။ သူတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း စားတယ်။ အမှား၊ အမှန်ကိုလည်း မခွဲခြားနို င်ဘူး။

သူတို့ လုပ်လို့ အခြားသူများ အပေါ် အန္တရာယ်ကြီးစွာ ကျရောက်နိုင် တာကိုလည်း မသိဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ အန္တရာယ်တွေကို မမြင်တတ်ဘဲ ပေါ့ ပျက်ပျက်နေတတ်ကြသလဲဆိုတာ အသိတရားနဲ့ အခြေခံပညာ မရှိလို့ ပဲ ပေါ့။

ဥပမာပြောရရင် အများကြီးပဲ။ ဝက်သား၊ ကြက်သား ရေထိုးတယ်။ အထူးသဖြင့် ရောင်းမကုန်လို့ ရပ်ကွက်ဈေးတွေကို လိုက်ကြည့်ရင် ဝက် သားကို သွေးရောင်လွှမ်းနေအောင် ဆေးတွေဆိုးထားလို့ နီရဲနေတာပဲ။ ကြည့်လိုက်ရင်းနဲ့ ဆေးဆိုးထားမှန်းသိပါတယ်။ သိနေတဲ့ လူက မဝယ် ဘူး။ ဒါတောင် မသိတဲ့ လူက ဝယ်စားနေကြတာပဲ။ ကြက်သား အဝါ ရောင် ဓာတုဆေးတွေဆိုးတယ်။ ကြက်အသည်းအမြစ်တွေ ပိုပြီးပွလှ လာအောင် ပွဆေးတွေစိမ်တယ်။ ပုစွန်ကျော့လေးတွေ ပုလဲဓာတ်မြေဩ ဇာရည်မှာ နှစ်စိမ်ရင် တောင့်တင်းပြီး ရောင်းပန်းလှတယ်တဲ့ ။ ပဲပင်ပေါ က် တုတ်ထွားလှပအောင်ဆိုရင် ဟိုမုန်းဆေးတွေနဲ့ စိမ်ဖောက်တယ်။ ပဲပြားလုပ်ငန်းတွေမှာ မှိုမတတ်အောင်၊ မပုပ်သိုးအောင်၊ မှိုသတ်ဆေး ပိုးသတ်ဆေး ထည့်စိမ်တယ်။ သစ်သီးဝလံတွေ နုမှ ညှို့ခူးဆွတ်ပြီး ဓာတု

ဆေးနဲ့ ချက်ချင်းမှ ညှိလာအောင် လုပ်တယ်။ သစ်သီးတွေ ချဉ်စုပ်လို့ ရောဂါပင် ရစေပါတယ်။ ဒါက ဘယ်ကစသလဲဆိုတော့ အသိမရှိတဲ့ လူက စလုပ်တာပဲ။ အတုမြင်အတတ်သင် အန္တရာယ်ဖြစ်မယ်မှန်းလည်း မသိကြပါဘူး။ ရောဂါတွေ ထူပြောလာမယ်ဆိုတာလည်း မသိကြဘူး။ ဒီလိုလုပ်နေကြတာဟာ အသိတရားနဲ့ အခြေခံပညာ မရှိကြလို့ ပေါ့။

ဟင်းသီးဟင်းရွက် စိုက်ပျိုးတဲ့ သူတွေကော ပိုတောင်ဆိုးဝါးပါသေးတယ်။ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်တွေ ဒီနေ့ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းတယ်။ ညနေခုတ်ပြီး ရေမြောင်းထဲပစ်ချ ရေဆေးကာ ဈေးကွက်ပို့တော့တာပဲ။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်အစုံ ကန်စွန်းရွက်တောင် မလွတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေအားလုံးက မြန်မြန်ရောင်းရအောင် ပုလဲဓာတ်မြေဩဇာ ခပ်များများ နဲ့ ကြီးပြင်းအောင် လုပ်ထားကြတာလေ။ ရှေ့က ပြောပြီးတဲ့အတိုင်း ကျန်းမာချင်လို့ အသီးအရွက် များများ စားတယ်။ နိုက်ထရိတ်ဓာတ် များ လွန်းတဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်က ရေရှည်မှာ ကလေးတွေ ဉာဏ်ရည်မမှီတာ၊ အာရုံစူးစိုက်မှု နည်းပါးလာတာ ဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့ ။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်တုန်းက ရွာမှာ ကျောင်းကျန်းမာရေးဟောပြောပွဲတွေမှာ နားထောင်ခဲ့ရတာ ယနေ့ထိ မှတ်မိနေတယ်။ “ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေမှာ ဗီတာမင်သိပ်ကြွယ်ဝတယ်တဲ့ ။ ဒီတော့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကို သန့်စင်တဲ့ ရေနဲ့ တစ်ကြိမ်ထဲ ဆေးကြောပါ။ မကြာမကြာဆေးရင် ဗီတာမင်တွေ ဘာမှ ကျန်မှာ မဟုတ်ဘူး တဲ့ ။ တို့ စရာအတွက် ရေနွေးဆူဆူမှာ တစ်ခဏတာပဲ ဖျောလိုက်ရင် လုံလောက်ပြီတဲ့ ။” ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ပိုးသတ်ဆေးအဆိပ်ဓာတ်ကြွင်းတွေ ကြောက်နေရလို့ ရေနဲ့ အကြိမ်ကြိမ်ဆေးပါ။ ဆားရည်နဲ့ စိမ်ဆေးပါဆိုတာကို ရုပ်သံတွေကို သတိပေးနေရတာ အားလုံးအသိပါပဲနော်။ ဒါတောင် စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့တဲ့ ပိုးသတ်ဆေးကို ဟင်းသီးဟင်းရွက်မှာ သုံးခဲ့ရင် တော်ရုံရေနဲ့ ၊ ဆားရေနဲ့

ဆေးလည်း ဟင်းရွက်ပင်ထဲမှာ ပိုးသတ်ဆေးအဆိပ်က စိမ့်ဝင်နေတော့
ဓာတ်ကြွင်းအဆိပ်အာနိသင်ကို စားသုံးသူတွေ ခံစားနေရဦးမှာ ပါ။ ဒါ
တွေက မိမိမှာ အသိရှိရင်တောင် အသိမရှိတဲ့ စိုက်ပျိုးသူလုပ်လို့ ကိုယ်ခံ
ရတာပါ။ ဒါဟာ အခြေခံပညာမရှိတဲ့ အပြင် လုပ်သင့်လား။ မလုပ်သင့်
လားဆိုတဲ့ အကြောင်းအကျိုး ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်တဲ့ အသိတရားလည်း
မရှိလို့ ပေါ့နော်။

အခုဂျာနယ်တွေမှာ ဖော်ပြလာတာတွေက သိပ်ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကော
င်းပါတယ်။ နန္ဒင်း တစ်ပိဿာကို ၃၀၀၀/- ကျပ်နဲ့ ဝယ်ယူပြီး ၂၀၀၀/-
ကျပ်နဲ့ ပြန်ရောင်းတယ်။ ဒါကို စာရေးတဲ့ သူက “ဟ - ဒါဆို မင်းရှုံးနေပြီ
ပေါ့” တဲ့ ။ ဘယ်ရှုံးမှာ လဲ၊ နန္ဒင်းတစ်ပိဿာကို အရောအနှောက (၅)ပိ
ဿာ၊ နေလှန်းဆားက (၁) ပိဿာနဲ့ နန္ဒင်းအရောင်အတိုင်း ပြန်ရဖို့ ဆိုရ
င် အဝါရောင် ဓာတုဆိုးဆေးပါ ရောနှောကြိတ်လိုက်ရင် တစ်ပိဿာမှာ
(၅၀၀) ကျပ်တောင် မကျချင်တော့ဘူးလေ။ ဒါတောင် ဉာဏ်ကြီးရှင်က
ပြောလိုက်သေးတယ်။ တိဗ္ဗိထဲမှာ သာ ကြော်ငြာထည့်လိုက်ရင်
ချက်ချင်းကားစီး၊ တိုက်ဆောက် နောက်ဆုံးပေါ်နည်းပါပဲတဲ့ ။

ဒီနန္ဒင်းမှုန့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဘာပြောသလဲဆို
တော့ “ကွာတဲ့ ၊ ငါ့မိန်းမ ငါးဆုပ်လုံးတာ ဆန်မှုန့် ထည့်စရာတောင်မလို
ပါဘူး။ ဆန္ဒင်းမှုန့် (၅)ကျပ်သားလောက် ထည့်သုံးလိုက်တာ အံ့ကိုက်ပဲ”
တဲ့ ။

ဒီကိစ္စက စားသောက်ကုန် ထုတ်လုပ်မှုတွေမှာ ဓာတုဆေးဆိုးလိုက်
ရင် မျက်စိအာရုံလှပအောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိလို့ ၊ ပြီးတော့ အရောင်မွဲခြော
က်နေတဲ့ ထုတ်ကုန်က အရောင်တောက်ပပြီးတော့ ရောင်းပန်းလှဖို့ လု
ပ်ကြတာများ ပါတယ်။ အခုလို နန္ဒင်းမှုန့်ရောင်းသူကျတော့ လူအများကို

တမင်ထိခိုက်နစ်နာစေလိုမှုနဲ့ လုပ်တာအပြင် မိမိရဲ့ သူဌေးဖြစ်ချင်တဲ့ လောဘကြောင့် ဆန်မှုန့်လို အရောအနှောတွေ အများကြီးထည့်ရော ထားတာတော့ နန္ဒင်းရဲ့ မူလအရောင်ပြန်ရဖို့ ဓာတုဆိုးဆေးတွေနဲ့ ညစ် ပတ်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒနဲ့ လုပ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအလုပ်လုပ်သူတွေက ပ ညာတတ်စရာမလိုပါဘူး။ အတုမြင် အတတ်သင်ပြီး မဟုတ်တာတွေနဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာချင်စေကြောင့် သာ ဖြစ်တာပါ။ အခြေခံပညာမရှိ၊ အ သိတရားမရှိလို့ လုပ်တာသာ ဖြစ်ပါတယ်နော်။

ဒီလိုကိစ္စကို ဖြေရှင်းဖို့ အတွက် ယခုအခါမှာ အစားအသောက်နှင့် ဆေးဝါးကွပ်ကဲရေးဌာန (Food and Drug Administration) (FDA) နဲ့ မြို့ တော်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့တို့ ပူးပေါင်းပြီး ဓာတုပစ္စည်းတွေ ပါ၊ မပါ စစ်ဆေးတာကို လုပ်နေပါပြီ။ ငါးပုဏ္ဏား၊ ပဲနီလေး၊ ပဲဝါလေး၊ ဝက်အူချောင်း၊ နန္ဒင်းမှုန့်၊ မျှစ်၊ ပုစွန်ခြောက်၊ ငရုပ်သီးမှုန့်၊ ငါးပိ စတာ တွေမှာ ဓာတုပစ္စည်းတွေ ထည့်သွင်းထားတာ တွေလို့ ရှိရင် တားမြစ်အ ရေးယူကာ သတင်းစာမှာ ကုန်ပစ္စည်းအမည်နဲ့ တကွ ကြော်ငြာပေးတာ အလွန်ကို ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းပါတယ်။ ပြီးတော့ နယ်စပ်စစ်ဆေး ရေးဂိတ်မှာ လည်း FDA က စစ်ဆေးပေးနေပြီဆိုတော့ ဓာတုပစ္စည်းအန္တ ရာယ် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ဖြေရှင်းနိုင်တော့မှာ ပါ။

အဲဒီအပြင် စားသောက်ကုန်တွေမှာ ဓာတုပစ္စည်းတွေနဲ့ အန္တရာယ်ရှိ နိုင်တာကို နားလည်နေသူများက တချို့ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အလေ့အထရှိ နေကြတာ ဥပမာ - ငရုပ်သီးခြောက်ကို အတောင့်လိုက်ဝယ်ယူပြီး ခြောက်သွေ့အောင် နေလှမ်းကာ ကိုယ်တိုင် ဆုံနဲ့ ထောင်းမယ်၊ နောက်ထပ် နေလှမ်းမယ်၊ သေချာစွာ ခြောက်သွေ့တော့မှ ပုလင်းတွေနဲ့ ကျပ်သိပ်နေ အောင်ထည့်ပြီး တစ်နှစ်စာ သိုလှောင်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ဒါကလည်း တ တ်နိုင်သူတွေ လုပ်ကြတာပေါ့။ ငွေကြေးမတတ်နိုင်တဲ့ သူတွေကလည်း

အရင်ကတည်းက အခုလို ပြီးစလွယ် ချက်ပြုတ်စားကြတာမှ မဟုတ်တာ။ ဥပမာ - ငရုတ်သီးအတောင့်လိုက်ကို မိမိတတ်နိုင်သလောက်ဝယ်၊ ရေစိမ်ပြီးဆုံမှာ သေချာစွာညက်အောင်ထောင်းပြီး ချက်ပြုတ်စားရင် ဓာတုအန္တရာယ်က စိတ်ချရပြီးသား ဖြစ်သွားပြီပေါ့။ ရောင်းတန်းဖြစ်တဲ့ အရောင်ဆိုးဆေးတွေ၊ အရောအနှောတွေနဲ့ စိတ်မချရတဲ့ ငရုတ်သီးမှုန့်က အစ အားမပေးဘူး၊ သူများကိုလည်း မစားသုံးဖို့ တိုက်တွန်းမယ်။ ဝိုင်းဝန်းကာ ငြင်းပယ်လာကြမယ်ဆိုရင် ရောင်းချသူလည်း လုပ်ရဲမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

အန္တရာယ်မရှိသော စားသောက်ကုန်ကို စိတ်ချလက်ချ ဝယ်ယူစားသုံးနိုင်စေဖို့ မိမိစိတ်ထင် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာ တစ်ခုကတော့ ဒီဓာတုပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စားသောက်ကုန်တွေအပေါ် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်လို့ သံသယရှိမယ်ဆိုရင် ချက်ချင်းအရေးယူနိုင်အောင် FDA နဲ့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ပြီး ချက်ချင်းစစ်ဆေးပေးနိုင်ဖို့ မေတ္တာရပ်ခံတာမျိုးကို ရပ်ကွက်အတွင်းမှာ ဝယ်ယူစားသုံးသူတွေအားလုံးက စုစည်းပြီးတော့ တစ်ဦးကို ဦးဆောင်စေခြင်းဖြင့် ရပ်ကွက်ဈေးတိုင်း၊ ရပ်ကွက်ကုန်စုံဆိုင်တိုင်းမှာ အစ ဥပမာ - ဓာတုဆေးဆိုးပါတဲ့ နုနွင်းမှုန့်၊ ဇီးယိုထုပ် စတာတွေကို သိမ်းယူဖျက်ဆီးမယ်။ ဥပမာ - ဆေးဆိုးထားတဲ့ မျှစ်တွေ၊ ဝက်သားတွေကို သိမ်းယူဖျက်ဆီးမယ်ဆိုရင် ဇီးယိုထုပ်၊ နုနွင်းမှုန့်လုပ်ငန်းနဲ့ ကားစီး တိုက်ဆောက်ချင်တဲ့ သူလည်း ဘာမှ တတ်နိုင်မှ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ဝက်သား ဆေးဆိုးပြီးတော့လည်း မရောင်းရဲကြတော့ပါဘူး။

ဒါက ဓာတုပစ္စည်းအန္တရာယ် မသိနားမလည်တဲ့ သူ၊ အသိတရားမရှိတဲ့ သူ၊ အခြေခံပညာ မတတ်တဲ့ သူတွေက မဟုတ်တရုတ်အတွေးတွေနဲ့ လုပ်နေကြတာကို အရေးယူနိုင်မယ့် နည်းလမ်းပါပဲနော်။

နံပါတ်(၂)အချက်က ပညာလည်း အကြီးကြီးတတ်တယ်။ စီးပွားရေး အမြင်လည်း ကြီးမားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လောဘကို ရှေ့တန်းတင်တဲ့ အတွက် ပြည်သူလူထုတွေ အသက်နှင့် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့ လုပ်ရပ်မျိုး အမှတ်မထင်လုပ်မိတာကော၊ တမင်လုပ်တာကော တွေ့မြင် နိုင်ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီအကြီးကြီးတွေက ဥပမာ - နို့မှုန့်ထဲမှာ မယ်လမင်း ဓာတ် ပါဝင်နေတာကို အစိုးရက မရောင်းချဖို့ ပိတ်ပင်နေတဲ့ ကြားက နေ ဖြန့်ဖြူးရောင်းချတာရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တရုတ်ပြည်မှာ ရောင်းချ တဲ့ ကုမ္ပဏီသူဌေးမကို သေဒဏ်အထိ အရေးယူအပြစ်ပေးလိုက်တာ ဖတ်ရပါတယ်။ ဝက်သားကို အဆီနည်း အသားတိုးအောင် ကင်ဆာဖြစ် စေနိုင်တဲ့ ဓာတုဆေးသုံးလို့ ငွေဒဏ်၊ ထောင်ဒဏ်ချတာ ဖတ်လိုက်ရပါ တယ်။

ယနေ့လူတွေဟာ ခေတ်မီတိုးတတ်လာတာနဲ့ အမျှ အစားအသောက် ကဏ္ဍမှာ လည်း အားလုံးက Ready တွေချည်းပဲနော်။ တရုတ်ဘက်က၊ ထိုင်းဘက်က ဝင်လာတဲ့ Cream Roll ကိတ်မုန့်လေးတွေက အသေအချာ ထုပ်ပိုးထားပြီး ပြည်တွင်းဈေးထက် ဈေးသက်သက်သာ သာနဲ့ အုန်းသီးအရသာ၊ စတော်ဘယ်ရီအရသာ၊ ချောကလက်အရသာ အစုံအလင်ပါပဲ။ သူတို့ စက်ရုံကထုတ်လုပ်တဲ့ နေ့ရက်ကစပြီး မြန်မာပြည် မြို့ရွာအနှံ့ ဈေးကွက်အထိ ရောက်ဖို့ ဆိုရင် အချိန်အတော်ကို ပေးရ မယ်နော်။ ပြီးတော့ စားသုံးသူဝယ်မစားမီ ဆိုင်တွေမှာ ရှိနေတဲ့ အချိန်နဲ့ ဆိုရင် အနိမ့်ဆုံး တစ်လ နှစ်လ နီးပါးရောက်သွားပါပြီ။

မိမိတို့ ဆီမှာ ထုတ်လုပ်နေတဲ့ ကိတ်မုန့်အလုံးလိုက်ဟာ ထုတ်လုပ်ပြီး ဘယ်နှရက်အတွင်း စားသုံးရန် နေ့ရက်ရေးထားတာ တွေ့ ရမှာ ပါ။ အများ ဆုံး တစ်ပတ် (၁၀)ရက်ပေါ့။ တချို့ ကြက်ဥပါတဲ့ ကိတ် မုန့်က စူပါမားကတ်မှာ (၃)ရက်အတွင်းမှာ ပဲ စားသုံးဖို့ သက်တမ်းရှိပါ

တယ်။ ဒီလိုထုတ်လုပ်မှုမျိုးအတွက်ကတော့ မိမိတို့ အတွက် ပြဿနာမရှိပါဘူးနော်။ ကြက်ဥပါတဲ့ တရုတ်နဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံထုတ် ကိတ်အလွှာက သက်တမ်းတစ်နှစ်အကြာအထိ စားလို့ ရတယ်ဆိုတော့ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်ပဲနော်။

ဒါပေမဲ့ Ready ထုပ်ပိုးထားတဲ့ ကိတ်မုန့်တွေကို ရက်တာရှည်အောင် အကြာကြီးထားနိုင်ဖို့ ဆိုရင် မိမိတို့ သိထားရမှာ က မုန့်တွေ မှိုမတတ်စေတဲ့ ၊ ဘက်တီးရီးယားဝင်ပြီး ပုပ်သိုးမသွားစေတဲ့ ၊ ပိုးသတ်ဆေးတွေ ထည့်ရောရတော့မှာ ပါ။ ဒီလို တာရှည်ခံစေတဲ့ ဘာဓာတုပစ္စည်းတွေ သုံးတယ်ဆိုတာကိုတော့ တရုတ် Ready မုန့်များကတော့ တရုတ်စာမို့လို့ စာရေးသူတို့ အနေနဲ့ မသိပါဘူး။ ထိုင်း Ready ကြက်ဥကိတ်မှာ တော့ ဓာတုပစ္စည်း Potassium Sobate နဲ့ ဓာတုဆိုးဆေးပါဝင်ကာ ထုတ်လုပ်သည့် ရက်မှ (၃)လကျော်အထိ ဖောက်မစားရသေးပါဘူး။ ဖောက်စားကြည့်တော့ အနံ့အသက်က မကောင်းတော့ပါဘူး။

အစားအသောက် တာရှည်ခံအောင် အသုံးပြုတဲ့ ဓာတုပစ္စည်းတွေအနက်က အကောင်းဆုံး ဥပမာလေးတစ်ခုကိုတော့ စားသုံးသူများ သတိထားမိအောင် ပြောပြချင်တယ်။ အဲဒါက တချို့ ချက်နို့ဆီသမားများက မိမိတို့ နို့ဆီ တာရှည်ခံ မပုပ်မသိုးအောင်ဆိုရင် မှိုသတ်ဆေး၊ ဘက်တီးရီးယား သတ်ဆေးတွေအနေနဲ့ အသုံးပြုနေတဲ့ Formaldehyde (ခေါ်) Formalin ဖော်မလင် (ခေါ်) Methanal ကို အသုံးပြုနေကြတာကိုတော့ လူတိုင်းသိကြမှာ ပါ။ မိမိတို့ စိုက်ပျိုးရေး ပိုးသတ်ဆေးအနေနဲ့ ဘက်တီးရီးယားရောဂါ၊ မှိုရောဂါတွေကို ကာကွယ်ဖို့ ၊ သီးနှံမျိုးစေ့တွေကို ၄၈% ဖော်မလင် Formalin (၁) ဆ၊ ရေအဆ (၅၀-၁၀၀) နဲ့ စိမ်ပြီးမှ မျိုးစေ့ချကြပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆေးရုံ ဆေးပေးခန်းတွေမှာ ပိုးသန့်စင်ဖို့ ဆိုရင် ဖော်မလင်က အဓိက ပိုးသန့်စင်ဆေးရည်ပါပဲ။ နောက်တစ်ခုရှိ

သေးတယ်။ လူသေကို (၃-၄)ရက်ထားချင်လို့ ဖော်မလင်ပိုးသတ်ဆေး
ပေးထားလိုက်ရင် အပုပ်နံ့လည်း သက်သာစေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်နော်။
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် (၃၀) ကျော်ကတည်းက ချက်နို့ဆီမှာ
ထည့်သုံးနေကြတာဖြစ်ပြီး တစ်လောက ဂျာနယ်မှာ ချက်နို့ဆီထဲ ဖော်မ
လင်ထည့်သုံးနေသေးတာကို ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။

အဲဒီတော့ စာရေးသူပြောချင်တာက ဒီလိုတာရှည်ခံအောင် ဓာတုပစ္စ
ည်းတွေကို သုံးစွဲထားတဲ့ အတွက်ကြောင့် မို့လို့ Ready စားသောက်ကုန်
တွေကို အကြာကြီးထားကာ ရောင်းချနေတာဖြစ်တဲ့ အတွက် သတိနဲ့ ဆ
င်ခြင်ပြီးတော့ စားသောက်ကြပါလို့ တိုက်တွန်းပါတယ်နော်။

စာရေးသူရဲ့ ဆန္ဒက ဓာတုပစ္စည်းအန္တရာယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိနား
လည်သူများက မသိနားမလည်သူတို့ ကို ထပ်ဆင့်ရှင်းပြပေးခြင်းဖြင့် အ
သိတရားရကာ အန္တရာယ်ကို ရှောင်ရှားတတ်လာစေဖို့ ဖြစ်ပါတယ်နော်။
ပညာကြီးကြီးတတ်ထားပြီး အတ္တကို ရှေ့တန်းတင်ကာ
မတော်လောဘဖြင့် မိမိတို့ ၏ ထုတ်ကုန်များကို လူအများ အန္တရာယ်ဖြစ်
စေအောင် ထုတ်လုပ်နေသူများကိုတော့ဖြင့် ဥပဒေအရ အရေးယူသင့်တ
ယ်လို့ မြင်မိပါတယ်။

(မင်းဝင်းထိန် (B.Ag) ၏ “အန္တရာယ်များ သတိ ကျန်းမာစွာနေထိုင်ခြင်း” စာအုပ်မှ
ကောက်နုတ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။)

(ခ) အော်ဂဲနစ်၊ သဘာဝ

“ဓာတုကင်းလွတ်” ဆိုတဲ့ ဒုတိယနည်းလမ်းဖြစ်တဲ့ ဓာတုပိုးသတ်
ဆေး မှိုသတ်ဆေး စတာတွေကို လုံးဝအသုံးမပြုဘူးဆိုရင် “အော်ဂဲနစ်၊
သဘာဝ” ဆိုတဲ့ စကားစုမှာ အကျုံးဝင်သွားပါပြီ။ သို့သော်လည်း ပဲ
အော်ဂဲနစ် နည်းလမ်းအတိုင်း သီးနှံပင်တွေကို စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်တော့မ

ယ် ဆိုရင်တော့ နည်းစနစ်စည်းကမ်းတွေ မြောက်များ စွာကို ကျော်ဖြတ် ရမှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် အခက်အခဲများ နှင့် ရင်ဆိုင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက် အော်ဂဲနစ်နဲ့ သဘာဝတို့ ရဲ့ ကွဲပြားခြားနားမှုကို စာရေး သူ ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ ပထမအကြိမ်အဖြစ် “အခြေခံအော်ဂဲနစ်လယ်ယာ” စာအုပ်ထဲမှ ရေးသားဖော်ပြထားတဲ့ ကောက်နှုတ်ချက်ကို ပြန်လည်ဖော်ပြပေးခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူများ အော်ဂဲနစ် ဗဟု သုတ တိုးပွားနိုင်ကြပါစေ။

အော်ဂဲနစ်လယ်ယာရဲ့ ကျင့်သုံးရမည့် စည်းကမ်းချက်က ဘာလဲ

အော်ဂဲနစ်လယ်ယာဆိုတာက စိုက်ပျိုးရေးထုတ်ကုန်များကို စိုက်ပျိုးခြင်းနဲ့ ပြုပြင်ထုတ်လုပ်ခြင်း၊ ထုပ်ပိုးထည့်သွင်းခြင်း၊ နည်းလမ်း များကို ရည်ညွှန်းပါတယ်။

ပြုပြင်ထုတ်ပိုးရာမှာ ဖန်တီးထားသော ပါဝင်ပစ္စည်းများ ဥပမာ ရေ နံဓာတ်ငွေ့မှ ထုတ်ယူသော ယူးရီးယားပုလဲဓာတ်မြေဩဇာအနည်းငယ် ပက်ဖျန်းပြီး ငါး၊ ပုစွန်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရောင်းပန်းလှအောင် ပြုပြင်ခြင်း၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဖော်မယ်ဒီဟိုက်ကဲ့သို့ သဘာဝမဟု တ်သော တာရှည်ခံအောင် ပက်ဖျန်းပြီး ဖန်တီးပြုပြင်ခြင်းများ ပြုလုပ် ကာ ခရီးဝေးသို့ သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း၊ ဓာတုအရောင်ဆိုးဆေးများ အ သုံးပြုခြင်း၊ အော်ဂဲနစ်ထုတ်ကုန် အရည်အသွေး ထိခိုက်စေမည့် ထုတ်ပိုးမှု ဥပမာ ထုတ်ပိုးပစ္စည်းကို ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းထားတာ၊ အဆိပ် ငွေ့ပေးပြီး ပိုးသန့်တာတွေ မလုပ်ရပါဘူး။ ပြုပြင်ထုတ်ပိုးမှုလုပ်ငန်းကို စာရေးသူတို့ စိုက်ပျိုးရေးသမားများ အတွက် အော်ဂဲနစ် ထောက်ခံချက် ယူရန် အဆင့်ပေါင်းများ စွာ ကျော်ဖြတ်ရနိုင်ဖွယ်ရှိတာမို့ စိုက်ပျိုးမှုအပို င်းကိုသာ ဦးစားပေးဖော်ပြလိုပါတယ်။

အော်ဂဲနစ်စနစ်ဖြင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းဟာ ကျန်းမာရေးထိခိုက်
စေသော ဓာတုပိုးသတ်ဆေး၊ ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပေါင်းသတ်ဆေး၊ ဟိုမုန်း
ဆေးများ မပါဝင်ဘဲ၊ လယ်ယာဥယျာဉ်ခြံတို့ ၏ အဓိကကျသော အခြေခံ
နည်းစနစ်တစ်ခုဖြစ်သည့် မြေဆီလွှာကို ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် ထပ်မံဖြည့်
တင်းပေးခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

အော်ဂဲနစ်အစားအစာများ ရဲ့ စံညွှန်းက အော်ဂဲနစ်အစားအစာဟာ
အောက်ပါကျင့်သုံးမှုတွေနဲ့ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ထားတာကို သက်သေပြနိုင်
ရပါမယ်။

(၁)တုပဖန်တီးထားသော ပိုးသတ်ဆေး၊ ပေါင်းသတ်ဆေး၊ မြေတွင်း
အောင်းပိုးမွှားများ နှိမ်နှင်းရန် သို့မဟုတ် သိုလှောင်ရန်အတွက် အဆိပ်
ငွေ့ဆေးများ အသုံးမပြုရပါ။

(၂) ဗီဇပြုပြင်ထားတာကို မသုံးရပါ။

(၃) မိလ္လာအနှစ်ကို မြေဩဇာအဖြစ် အသုံးမပြုရပါ။

(၄)မြေဆီလွှာရဲ့ အရည်အသွေးနှင့် အာဟာရဓာတ်ပြည့်စုံရေးကို (ဖ
န်တီးပြုပြင်ထားသော ဓာတ်မြေဩဇာမပါဝင်စေဘဲ) ရေရှည်ထိန်းသိမ်း
ကာ တိုးတတ်အောင်လုပ်ရမည်။

(၅)ရေ၏ အရည်အသွေးကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရမည်။

(၆)မြေဆီလွှာတိုက်စားခြင်း လျော့နည်းစေသော နည်းလမ်းကို အ
သုံးပြုရမည်။

(၇)ပိုးမွှားရောဂါနှင့် ပေါင်းမြက်နှိမ်နှင်းရေးကို သဘာဝဇီဝစက်ဝိုင်း
လည်ပတ်မှုစနစ်အပေါ်မူတည်ပြီး ကာကွယ်မှုပြုရမည်။

(၈)မိမိတို့ ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်မှာ ညစ်ညမ်းမှုမျိုးစုံ သက်ရှိဇီဝတို့

၏ ထိခိုက်မှု၊ အလျော့နည်းနိုင်ဆုံးဖြင့် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရမည်။

(၉)သီးနှံအစားအစာရဲ့ ကြီးမားသော အရည်အသွေးမြင့်မားမှုနှင့် အရသာရှိမှုရရှိအောင် ထုတ်လုပ်မည်။

ဖော်ပြပါ ကျင့်သုံးမှုများ သည် မတူညီသောနိုင်ငံ၊ ဒေသ၊ မတူညီသော အကျင့်စရိုက်၊ မတူညီသော ရာသီဥတု ကွဲလွဲချက်များ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါသည် ။

သဘာဝ (Natural) နဲ့ အော်ဂဲနစ် (Organic) အဓိပ္ပါယ်

အတူတူပဲဆိုရင် သဘောတူပါသလား

ဒီနေရာမှာ စာရေးသူတို့ စိုက်ပျိုးရေးသမားများက တွေးတောစရာ တစ်ခုရှိလာပါတယ်။ အစောက ဆွေးနွေးခဲ့သလို မတူညီတဲ့ နိုင်ငံ၊ မတူညီတဲ့ အကျင့်စရိုက်၊ မတူညီတဲ့ ရာသီဥတုအရ အော်ဂဲနစ်အရ အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးရေးက ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ နေမှာ လေ။ စားသုံးသူများကလည်း တွေးတောသုံးသပ်ပြီးတော့မှ လက်ခံနိုင်စရာရှိတာကို လက်ခံရမှာ ပါ။

အော်ဂဲနစ်ထုတ်ကုန်တွေဟာ နိုင်ငံပေါင်းစုံမှာ နည်းစနစ်ပေါင်းစုံနဲ့ အရှိန်အဟုန်ကြီးမားစွာ တိုးတက်လာနေပါတယ်။ ဥရောပမှာ အီတလီက အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးခြံပေါင်း ငါးသောင်းကျော် အများဆုံးဖြစ်ပြီး၊ ဩစတြေးလျ၊ စပိန်၊ ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်က ဒုတိယအများဆုံးနဲ့၊ ဂရိ၊ ဖင်လန်၊ ဒိန်းမတ်၊ ဆွီဒင်၊ UK က တတိယအများဆုံး အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးသူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ တချို့နိုင်ငံတွေက Natural, တချို့က Biological Farming တချို့က Biodynamic Farming စသည်ဖြင့် ခေါ်ကြပါတယ်။

အာရှနိုင်ငံတွေမှာ လည်း ဂျပန်၊ တရုတ်၊ ထိုင်း၊ စင်ကာပူ၊ မလေးရှား၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံများက အော်ဂဲနစ်စနစ်နဲ့ စိုက်ပျိုးနေကြပါတယ်။ ကိုးရီးယားမှာ Mr Cho Han Kyu တည်ထောင်သော Jamoung အဖွဲ့က ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အော်ဂဲနစ် စည်းကမ်းချက်ထဲမှာ ပါဝင်သည့် မိလ္လာအနှစ်ကို ပြုပြင်ပြီး မြေဩဇာ ပြုလုပ်သုံးစွဲတာကလွဲလို့ ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေး မသုံးစွဲပါဘူး။ သူတို့ က Natural Farming လို့ ပြောတယ်။ သူ့ရဲ့ နည်းပညာက အာရှမှာ နာမည်ကြီးပြီး အတုယူကြရတယ်။ အကြမ်းဖျင်းပြောရရင်တော့ ဒီလို ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေး အသုံးမပြုဘဲ သဘာဝအတိုင်း စိုက်ပျိုးတာဟာ အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးရေး စည်းကမ်းနဲ့ ညီညွတ်တယ်လို့ ပြောနိုင်မှာ ပါ။

သို့သော် အမေရိကန်စိုက်ပျိုးရေးဌာန (USDA) ရဲ့ သဘောထားအတိုင်းဆိုရင် “No” နီးပါပဲ။ USDA က သဘာဝနဲ့ အော်ဂဲနစ်ဆိုတာကို မဆက်စပ်ချင်ပါဘူးတဲ့ ။ USDA ရဲ့ နိုင်ငံတကာစံနှုန်းအရဆိုရင် “Organic” ဆိုတဲ့ လေဘယ်တစ်မျိုးထဲသာ ရှိသင့်ပြီး အခြားဖြစ်သော “Natural”, “Free - range”, “Hormone - Free”, “Genetic Modified - Free” ဆိုတဲ့ အစားအစာ လေဘယ်တွေရဲ့ တောင်းဆိုမှုများ နဲ့ ၊ USDA “Organic” ဆိုတာနဲ့ မရှုပ်ထွေးစေချင်လို့ ပါဘဲတဲ့ ။

အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ပဲ USDA ရဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်း စိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနည်းပါးတဲ့ US လယ်သမားများက အဖွဲ့အစည်းများ ဖွဲ့ပြီး “Naturally Grown” တံဆိပ်ကပ်ရောင်းတယ်။ ဒါကို USDA “Organic” အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုပါဘူး။ သို့သော် USDA ရဲ့ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု အခြေခံကျတဲ့ အချက်အလက်ကလည်း သဘာဝအတိုင်း စိုက်ပျိုးမွေးမြူမယ်။ မြေဆီလွှာထဲကို သဘာဝအတိုင်း စွမ်းအင်တွေ စီးဆင်းစေမယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်နော်။

USDA ရဲ့ အော်ဂဲနစ်နည်းပညာမြင့်မားတဲ့ အတွက် ယနေ့ ကမ္ဘာမှာ (Modern Agriculture) ခေတ်မီနေတယ်ဆိုတဲ့ ဗီဇပြုပြင် သီးနှံအသုံးပြုတာတွေ အထူးအထွက်တိုးဖို့ ရန် အသုံးပြုနေကြတဲ့ ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေး၊ ပေါင်းသတ်ဆေး၊ ကြီးထွားမှု ဟော်မုန်းဆေး အသုံးပြုစိုက်ပျိုးနေတာကို USDA က သမားရိုးကျ စိုက်ပျိုးရေးစနစ် Conventional Agriculture လို့ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။

USDA ရဲ့ သဘာဝ “Natural” နဲ့ အော်ဂဲနစ် “Organic” မတူပါဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက် နောက်တစ်ခုကို ပြောပါဆိုရင် ဥပမာ အော်ဂဲနစ် စိုက်ပျိုးဖို့ အတွက် လိုအပ်တဲ့ နွားချေးဆွေးက US နွားမွေးမြူအတော်များများ ဟာ နွားနို့ အထွက်တိုးဖို့ ဆိုရင် ကြီးထွားမှု ဟော်မုန်းကို အသုံးပြုတယ်။ နွားတွေ ကျန်းမာရေးအတွက် ပဋိဇီဝဆေးတွေ သုံးတယ်။ မိလ္လာအနှစ်နဲ့ စိုက်လို့ ရလာတဲ့ နွားစာကို အသုံးပြုတယ်။ ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေးတွေနဲ့ စိုက်ပျိုးလို့ ရလာတဲ့ နွားစာတွေ သုံးထားတယ်ဆိုရင် USDA က ခွင့်မပြုပါဘူး။ အဆိုပါ ဓာတုဓာတ်ကြွင်းပါဝင်နေတဲ့ နွားချေးတွေကို သဘာဝစိုက်ပျိုးရေးက ခွင့်ပြုထားတယ်ဆိုတဲ့ သဘောသက်ရောက်ပါတယ်။

USDA က သဘာဝကို အခြေခံပေးမယ့် သူတို့ ရဲ့ နည်းပညာမြင့်မား တဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်း စိုက်ပျိုးမှု သာ USDA Certified Organic အော်ဂဲနစ် ထောက်ခံချက်ရရှိမှာ ဖြစ်တယ်လို့ သဘောပေါက်ရပါမယ်နော်။

အဲဒီအတွက် အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးသူများ စိတ်မပျက်လိုက်ကြပါနဲ့ ဦး။ ကမ္ဘာ့အော်ဂဲနစ် ထုတ်ကုန်ထုတ်လုပ်တဲ့ စိုက်ပျိုးရေးခြံက ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ကိန်းဂဏန်းအရဆိုရင် လယ်ယာသီးနှံက (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း သစ်သီးဝလံ ပန်းမန်က (၃၃)ရာခိုင်နှုန်းသာ အော်ဂဲနစ်ထောက်ခံချက် ရယူထားပြီး ကျန်တာက အော်ဂဲနစ်စနစ်နဲ့ အပြည့်အဝစိုက်ပျိုးသော်လည်း ၊ ထောက်ခံချက် ယူမထားကြပါဘူး။ US မှာ စိုက်ဧက သန်းပေါင်း (၃၂၀) အနက် အော်ဂဲနစ်ဧက ဧက (၄.၈) သန်း (၁.၅)ရာခိုင်နှုန်းသာ စိုက်ပျိုးနိုင်ကြပါ သေးတယ်။

ဒါကြောင့် အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးသူများက သဘာဝ “Natural”, အော်ဂဲနစ် “Organic” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကြောင့် စိတ်ပျက်စရာမလိုပါဘူးနော်။ သို့သော် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုရဲ့ ထောက်ခံချက် လိုချင်ရင်တော့၊ အဖွဲ့အစည်းရဲ့ စည်းကမ်းချက်အတိုင်း လိုက်နာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(မင်းဝင်းထိန် (B.Ag) ၏ “အခြေခံအော်ဂဲနစ်လယ်ယာ” စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။)